

disse Punkter mange forskjellige Betragtninger at anfille, og jeg er enig med den ærede Ordfører i, at Tiden ikke tillader at bringe alle disse Overveielser til Ende, saaledes at man kunde være sikker paa at anbefale den virkelig gode og korrekte Form, og derfor tror jeg, at det vilde være klogere af Thinget, at det uden at indlade sig paa en Omfkrivning — som det dog ikke erkjender for at være et Udtryk for den endelige korrekte Form — anmoder Regjeringen om ved nødvendige Tilfælde af denne Art at søge at finde den Affattelse af Loven, som maa siges at være fyldestgjørende fra alle Synspunkter. Med Hensyn til Tidsfristen, da skal jeg ingen Bemærkning gjøre. Det er tre ærede Medlemmer af Udvalget, som forinden Udvalget blev nebsat, have stillet Forslag om, at Tidsfristen skal forlænges til den 1ste Juli, og der er fem ærede Medlemmer af Udvalget — deriblandt de tre ærede Herrer, som have stillet Forslaget — som have anbefalet Forslaget til Vedtagelse. Sidste Gang et lignende Tilfælde forelaa, nemlig i 1870, overlod man til Regjeringen, der kun havde begjært en foreløbig eller midlertidig Bevilling for 1 Maaned, selv at begjære en Forlængelse deraf. I det, som i Dag er blevet anført fra den ærede Ordførers Side — han er jo selv en af Forslagsstillerne — er der ikke givet nogen nærmere Forklaring af, hvorfor man ønsker denne Forlængelse af 2 Maaneder, men jeg anser heller ikke dette Spørgsmaal i og for sig for at være af nogen synderlig praktisk Betydning, thi bliver Finantsloven færdig inden denne Tid, saa ophører den midlertidige Bevilling at gjælde, og skulde den ikke blive færdig inden denne Tid, saa maatte Regjeringen benytte de sædvanlige Veie for at faae den Bevilling, som den behøver. Den Motivering, som, saavidt jeg veed, ikke her i Salen, men udenfor Salen er fremkommen, at Forlængelsen skulde være bleven tilbuddt for derved at gjøre Plads for en mulig stor parlamentarisk Konflikt, forekommer mig ikke at have nogen synderlig Vægt. Dette, saaledes at ville gjøre Pladsen ryddelig for store forestaaende Bevægelser, anser jeg ikke for at være nødvendigt, thi skulde der være Konflikter i Lusten, saa finde de nok Plads at tumle sig paa, selv om vi ikke give dem 2 Maaneders Frist til at røre sig. Med Hensyn til det Forbehold, som Udvalget har taget om senere at gjøre andre Spørgsmaal til Gjenstand for Overveielse og mulige Indstillinger, da har jeg ikke høvt nogen Grund til at stille mig fra det øvrige Udvalg i den Henseende, thi naar slige Betragtninger skulde blive gjorte gjældende fra Flertallets Side, saa kunde det jo være, at ogsaa jeg blev nødsaget til at følge med andre afvigende eller samfluttende Bemærkninger. Kun skal jeg gjøre opmærksom paa, at blandt de Spørgsmaal, som kunne siges at staa i nogen Forbindelse med denne Lov, er der jo et, som har en ganske vist

ikke ringe praktisk og statsvællig Interesse, nemlig Spørgsmaalet om Kongens foreløbige Lovgivningsmagt paa Finantslovens Omraade. Skulde dette Spørgsmaal komme under Overveielse, saa vil jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at skjøndt Betænkningen fuldkommen korrekt kun navner de Love om midlertidige Bevillinger, til hvilke Rigsdagen har medvirket, saa er der dog en ganske interessant lille Lov af 12te Mai 1853, hvorved Regjeringen uden Rigsdagens Deltagelse har udstedt en foreløbig Lov, som forlænger en midlertidig Bevilling, der var givet med Rigsdagens Minde, saa at altsaa ærede Medlemmer, naar de skulde ville undersøge dette Spørgsmaal, gjøre rettest i ikke at næres med den i Betænkningen giene Liste over midlertidige Bevillingslove, men bør erindre, at der ogsaa er en Lov fra 12te Mai 1853. Som sagt, jeg tillægger ikke Vedtagelsen af disse Ændringsforslag nogen stor Betydning, da jeg tror, at Rigsdagens Stilling er ganske den samme, hvad enten de vedtages eller ikke, men da jeg ikke kan erkjende, at Lovforslaget i Virkeligheden bliver forbedret ved de Ændringsforslag, som ere fremkomne fra Flertallets Side, saa foretrækker jeg at blive staaende ved den Form, som det nu har. Jeg skal dog minde om, at midlertidige Bevillinger have været Gjenstand for Overveielse her i Thinget ved tidligere Leiligheder, og det ærede Medlem, som nu er Ordfører for Udvalget, var da En af dem, som hystjelsatte sig dermed. De Spørgsmaal, som den Gang bleve reiste, vedrørte imidlertid slet ikke de Punkter, som nu ere dragne frem, men derimod kom der et andet Punkt frem, nemlig dette, hvorvidt den midlertidige Bevilling skulde holde sig til Finantslovsforslaget, som det var kommet fra Regjeringen, eller til Finantslovsforslaget, saaledes som det var kommet til at se ud paa et af Stadierne af dets Vandring gennem Thinget. Derom førtes der i 1868 en ganske interessant Forhandling, men den Gang var der Ingen, som havde nogenformelt Ansæ for, at de Vanskeligheder, som Flertallet nu har troet at kunne paapege, virkelig vare tilstede. Det er gaaet godt baade i 1868 og 1870, og jeg søger mig overbevist om, at det ogsaa vil gaa meget godt nu i den Form, som Lovforslaget har fra Regjeringen, uden at vi behøve at gjøre nogen Forandring deri, og indlade vi at foretage nogen Ændring, saa er Opfordringen for Regjeringen desto større til at finde den Affattelse, som tilfredsstiller alle Hensyn.

Konklusion: De foreliggende Ændringsforslag give mig Anledning til et Par korte Bemærkninger. Ved tilfældige Forhindringer var jeg ikke tilstede paa den Tid i Mandagsmødet, da Beslutningen om Nedsættelse af et særligt Udvalg om denne Sag blev tagen. Jeg vilde da ellers have udtalt mig een Grund eller halvanden for Ned-